

Věc C-637/23 [Boghni]ⁱ**Shrnutí žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce podle čl. 98 odst. 1
jednacího řádu Soudního dvora****Datum doručení:**

24. října 2023

Předkládající soud:

Conseil du contentieux des étrangers (Belgie)

Datum předkládacího rozhodnutí:

16. října 2023

Žalobce:

X

Žalovaný:

État belge, zastupovaný Secrétaire d'État à l'Asile et la Migration

1. Předmět sporu a údaje o něm:

- 1 Žalobce podle svých vyjádření dorazil před dvěma lety do Belgie, kde je, jak prohlašuje, ubytován u svého bratra. Prohlašuje, že má alžírskou státní příslušnost.
- 2 Dne 27. ledna 2023 byl na základě správního hlášení o kontrole cizince zbaven osobní svobody.
- 3 Dne 28. ledna 2023 mu byl doručen příkaz k opuštění státního území s vrácením na hranici a zajištěním za účelem vyhoštění a dvouletý zákaz vstupu.
- 4 Skutečnost, že mu nebyla stanovena lhůta pro dobrovolné opuštění území, je odůvodněna v podstatě takto:

„1) Dotčená osoba nepodala po svém neoprávněném vstupu na území nebo během svého neoprávněného pobytu nebo ve lhůtě stanovené tímto zákonem žádost o pobyt nebo o mezinárodní ochranu.

ⁱ Název projednávané věci je fiktivní. Neodpovídá skutečnému jménu žádné ze zúčastněných stran.

- 2) Dotčená osoba tvrdí, že v Belgii pobývá po dobu 2 let. Ze správního spisu nevyplývá, že by uvedená osoba usilovala o legalizaci svého pobytu zákonem stanoveným způsobem.
- 3) Dotčená osoba při jednání s úřady nespolupracuje nebo nespolupracovala.
- 4) Dotčená osoba se v [zákonně] lhůtě nehlásila na obci a nepředkládá žádný důkaz o tom, že je ubytována v hotelu“.
- 5 Rozsudkem ze dne 6. února 2023, který byl v odvolacím řízení potvrzen rozsudkem ze dne 21. února 2023, bylo nařízeno propuštění žalobce.
- 6 Podáním došlým dne 6. února 2023 podal žalobce u Conseil du contentieux des étrangers (Rada pro spornou cizineckou agendu, Belgie) žaloby proti příkazu k opuštění území s vrácením na hranici (první a druhý napadený akt) a proti zákazu vstupu (třetí napadený akt) ze dne 28. ledna 2023.

2. Dotčená ustanovení unijního práva:

Listina základních práv Evropské unie

- 7 Článek 47 stanoví:

„Právo na účinnou právní ochranu a spravedlivý proces

Každý, jehož práva a svobody zaručené právem Unie byly porušeny, má za podmínek stanovených tímto článkem právo na účinné prostředky nápravy před soudem.

Každý má právo, aby jeho věc byla spravedlivě, veřejně a v přiměřené lhůtě projednána nezávislým a nestranným soudem, předem zřízeným zákonem. Každému musí být umožněno poradit se, být obhajován a být zastupován.

...“

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/115/ES ze dne 16. prosince 2008 o společných normách a postupech v členských státech při navracení neoprávněně pobývajících státních příslušníků třetích zemí

- 8 Článek 3 stanoví:

„Definice

Pro účely této směrnice se rozumí:

...

4) „rozhodnutím o navrácení“ správní nebo soudní rozhodnutí nebo akt, kterým se rozhoduje nebo prohlašuje, že pobyt státního příslušníka třetí země je neoprávněný, a kterým se ukládá nebo prohlašuje povinnost návratu;

...“

9 Článek 7 stanoví:

„Dobrovolné opuštění území

1. V rozhodnutí o navrácení se poskytuje přiměřená lhůta k dobrovolnému opuštění území v délce od sedmi do třiceti dnů, aniž jsou dotčeny výjimky uvedené v odstavcích 2 a 4. Členské státy mohou ve svých vnitrostátních právních předpisech stanovit, že se tato lhůta poskytuje pouze na žádost dotčeného státního příslušníka třetí země. V takovém případě členské státy uvedou dotčené státní příslušníky třetí země o možnosti podání takové žádosti.

Lhůta uvedená v prvním pododstavci nevyklučuje možnost, aby dotčení státní příslušníci třetí země opustili území dříve.

...

4. Pokud hrozí nebezpečí skrývání se nebo pokud byla žádost o oprávněný pobyt zamítnuta jakožto zjevně nedůvodná nebo podvodná anebo pokud dotčená osoba představuje hrozbu pro veřejný pořádek, veřejnou bezpečnost nebo národní bezpečnost, nemusí členské státy poskytnout lhůtu k dobrovolnému opuštění území nebo mohou poskytnout lhůtu kratší než sedm dní“.

10 Článek 8 stanoví:

„Vyhoštění

1. Členské státy přijmou veškerá opatření nezbytná k výkonu rozhodnutí o navrácení, jestliže nebyla poskytnuta lhůta k dobrovolnému opuštění území v souladu s čl. 7 odst. 4 nebo jestliže povinnost návratu nebyla během lhůty pro dobrovolné opuštění území poskytnuté podle článku 7 splněna.

2. Pokud členský stát poskytl v souladu s článkem 7 lhůtu k dobrovolnému opuštění území, může být rozhodnutí o navrácení vykonáno až po jejím uplynutí, pokud během ní nevznikne některé z nebezpečí uvedených v čl. 7 odst. 4“.

11 Článek 11 stanoví:

„Zákaz vstupu

1. Rozhodnutí o navrácení jsou spojena se zákazem vstupu,

a) jestliže nebyla poskytnuta lhůta k dobrovolnému opuštění území nebo

b) jestliže nebyla splněna povinnost návratu.

V ostatních případech mohou být rozhodnutí o navrácení spojena se zákazem vstupu.

...“

12 Články 12 a 13 znějí takto:

„Článek 12

Forma

1. Rozhodnutí o navrácení, a pokud jsou vydávána, rozhodnutí o zákazu vstupu a rozhodnutí o vyhoštění se vydávají v písemné podobě a uvádějí se v nich věcné i právní důvody a informace o dostupných prostředcích právní nápravy.

...

Článek 13

Prostředky právní nápravy

1. Dotčený státní příslušník třetí země musí mít možnost využít účinný prostředek právní nápravy ve formě odvolání proti rozhodnutí týkajícímu se navrácení uvedenému v čl. 12 odst. 1 nebo návrhu na jeho přezkum příslušným soudním nebo správním orgánem nebo příslušným subjektem, jehož členové jsou nestranní a jejichž nezávislost je zaručena.

2. Orgán nebo subjekt uvedený v odstavci 1 musí mít pravomoc přezkoumávat rozhodnutí týkající se navrácení a uvedená v čl. 12 odst. 1, včetně možnosti dočasně pozastavit jejich výkon, jestliže nelze dočasné pozastavení uplatnit již podle vnitrostátních právních předpisů.

...“

3. Stanoviska účastníků řízení:

13 V této fázi řízení o žalobách se rozprava soustředila na povahu rozhodnutí, v němž nebyla poskytnuta lhůta k dobrovolnému opuštění území. Jde o jednostranný právní akt s individuální působností, vydaný správním orgánem, který vyvolává právní účinky ve vztahu k adresátu veřejné správy nebo který brání tomu, aby takové právní účinky nastaly, a proti kterému lze podat správní opravný prostředek, nebo naopak o pouhé opatření, kterým se vykonává příkaz k opuštění území a které samo o sobě nevyvolává právní účinky, takže není právním aktem, proti němuž lze podat správní opravný prostředek?

A. *Žalobce*

- 14 Žalobce tvrdí v podstatě to, že rozhodnutí, v němž nebyla poskytnuta lhůta k opuštění území, jelikož vyvolává právní účinky, a to zejména pokud jde o zajištění a zákaz vstupu, který se v projednávaném případě opírá pouze o lhůtu 0 (nula) dnů, není jen pouhým vykonávacím opatřením a musí být tedy možné je napadnout.

B. *État belge (belgický stát)*

- 15 Belgický stát má za to, že proti rozhodnutí, v němž nebyla poskytnuta lhůta k opuštění území, nelze opravný prostředek podat. Odkazuje na rozsudek Conseil d'État (Státní rada, Belgie) č. 254.377 ze dne 1. září 2022, který tuto lhůtu kvalifikuje jako způsob výkonu příkazu k opuštění území, a klade si otázku, jaký dopad má čl. 7 odst. 1 směrnice 2008/115 na analýzu Státní rady, jelikož tento článek umožňuje členským státům zakotvit, že pro dobrovolný návrat se žádná lhůta nestanoví. Podle něj lze mít ze znění čl. 7 odst. 1 směrnice 2008/115, a zvláště z možnosti poskytnout lhůtu pouze na žádost dotčeného státního příslušníka, která je členským státům dána, za to, že uvedení lhůty k výkonu rozhodnutí o navrácení není základní nebo konstitutivní náležitostí rozhodnutí o navrácení.

4. Posouzení Conseil du contentieux des étrangers (Rada pro spornou cizineckou agendu):

- 16 Conseil du contentieux des étrangers (Rada pro spornou cizineckou agendu) vymezuje svůj přezkum dvěma otázkami: je skutečnost, že nebyla poskytnuta lhůta k dobrovolnému opuštění území, pouhým vykonávacím opatřením, proti němuž nelze podat opravný prostředek, jelikož nemění právní postavení státního příslušníka třetí země neoprávněně pobývajícího na daném území? Je poskytnutí či neposkytnutí lhůty k dobrovolnému opuštění území konstitutivní náležitostí rozhodnutí o navrácení?

Nenapadnutelné vykonávací opatření nebo akt, proti němuž lze podat opravný prostředek

- 17 Conseil du contentieux des étrangers (Rada pro spornou cizineckou agendu) předně připomíná, že v rozsudku ze dne 28. dubna 2011, El Dridi (C-61/11 PPU, EU:C:2011:268), Soudní dvůr uvedl:

„35. Článek 6 odst. 1 téže směrnice tak nejprve stanoví povinnost členských států vydat rozhodnutí o navrácení každému státnímu příslušníkovi třetí země, který na jejich území pobývá neoprávněně.

36 V rámci této počáteční fáze postupu při navrácení musí být až na výjimky upřednostňováno dobrovolné splnění povinnosti vyplývající z rozhodnutí

o navrácení, kdy čl. 7 odst. 1 směrnice 2008/115 stanoví, že v tomto rozhodnutí se poskytuje přiměřená lhůta k dobrovolnému opuštění území v délce od sedmi do třiceti dnů.

37 Z článku 7 odst. 3 a 4 uvedené směrnice vyplývá, že členské státy mohou na jedné straně osobě, o jejímž navrácení bylo rozhodnuto, uložit povinnost pravidelně se hlásit orgánům, složit přiměřenou finanční záruku, odevzdat doklady nebo pobývat na určitém místě, nebo na druhé straně poskytnout lhůtu k dobrovolnému opuštění území kratší než sedm dní, či dokonce takovou lhůtu neposkytnout, pouze za mimořádných okolností, jako je nebezpečí skrývání se.

...

41 Z výše uvedeného vyplývá, že pořadí fází postupu při navrácení zavedeného směrnici 2008/115 odpovídá odstupňování opatření, která je třeba přijmout za účelem výkonu rozhodnutí o navrácení, a to odstupňování od opatření, které ponechává dotyčné osobě největší svobodu, tedy poskytnutí lhůty k jejímu dobrovolnému opuštění území, k opatřením, která omezují její svobodu nejvíce, tedy zajištění ve zvláštním zařízení, a dodržování zásady proporcionality musí být zajištěno v průběhu všech těchto fází“.

- 18 V rozsudku ze dne 5. června 2014, Mahdi (C-146/14 PPU, EU:C:2014:1320, bod 40), Soudní dvůr upřesnil: „Podle bodu 6 odůvodnění téže směrnice by členské státy měly zajistit, aby se ukončení neoprávněného pobytu státních příslušníků třetích zemí provádělo ve spravedlivém a transparentním řízení. Rovněž podle tohoto bodu odůvodnění a v souladu s obecnými zásadami unijního práva by rozhodnutí přijatá podle směrnice 2008/115 měla být přijímána individuálně a měla by být založena na objektivních kritériích, a měly by se tudíž zohlednit i jiné skutečnosti než samotný neoprávněný pobyt“.
- 19 V rozsudku ze dne 11. prosince 2014, Boudjlida (C-249/13, EU:C:2014:2431, body 51 a 59), měl Soudní dvůr za to, že „Konečně, z práva být vyslechnut před přijetím rozhodnutí o navrácení vyplývá povinnost příslušných vnitrostátních orgánů umožnit dotčené osobě vyjádřit její názor na podmínky jejího navrácení, tedy na lhůtu pro opuštění území a na dobrovolnou či nucenou povahu navrácení. ... Z výše uvedeného vyplývá, že právo být vyslechnut před přijetím rozhodnutí o navrácení musí příslušným vnitrostátním orgánům veřejné správy umožnit šetření dané věci tak, aby rozhodnutí přijímaly s plnou znalostí věci a toto rozhodnutí dostatečně odůvodnily, aby dotčená osoba případně mohla právoplatně uplatnit své právo na opravný prostředek“.
- 20 Jde-li konkrétněji o právní účinky neposkytnutí lhůty k dobrovolnému opuštění území, z čl. 8 odst. 1 směrnice 2008/115 plyne, že jestliže nebyla poskytnuta lhůta k dobrovolnému opuštění území, přijme členský stát veškerá opatření nezbytná k výkonu rozhodnutí o navrácení. Z čl. 8 odst. 2 směrnice 2008/115 plyne, že pokud členský stát poskytne lhůtu k dobrovolnému opuštění území, může být rozhodnutí o navrácení vykonáno až po jejím uplynutí. Článek 11 odst. 1 písm. a)

mimoto stanoví, že jestliže lhůta k dobrovolnému opuštění území poskytnuta nebyla, je rozhodnutí o navrácení spojeno se zákazem vstupu.

- 21 V rozsudku ze dne 28. dubna 2011, El Dridi (C-61/11 PPU, EU:C:2011:268), Soudní dvůr uvedl:

„37 Z článku 7 odst. 3 a 4 uvedené směrnice vyplývá, že členské státy mohou na jedné straně osobě, o jejímž navrácení bylo rozhodnuto, uložit povinnost pravidelně se hlásit orgánům, složit přiměřenou finanční záruku, odevzdat doklady nebo pobývat na určitém místě, nebo na druhé straně poskytnout lhůtu k dobrovolnému opuštění území kratší než sedm dní, či dokonce takovou lhůtu neposkytnout, pouze za mimořádných okolností, jako je nebezpečí skrývání se.

38 V posledně uvedeném případě, ale i v situaci, kdy povinnost návratu nebyla během lhůty pro dobrovolné opuštění území splněna, z čl. 8 odst. 1 a 4 směrnice 2008/115 vyplývá, že s cílem zajistit účinnost postupů při navrácení tato ustanovení ukládají členskému státu, který přijal rozhodnutí o navrácení neoprávněně pobývajícího státního příslušníka třetí země, povinnost uskutečnit vyhoštění, s tím, že všechna nezbytná opatření, včetně případných donucovacích opatření, přijme přiměřeným způsobem a zejména za dodržování základních práv“.

- 22 V rozsudku ze dne 8. května 2018, K. A. a další (Slučování rodin v Belgii) (C-82/16, EU:C:2018:308, bod 86), Soudní dvůr zdůrazňuje, že:

„podle čl. 11 odst. 1 směrnice 2008/115 jsou členské státy povinny přijmout rozhodnutí o zákazu vstupu na území, jestliže státní příslušník třetí země, kterého se týká rozhodnutí o navrácení, nesplnil povinnost návratu nebo jestliže mu nebyla poskytnuta lhůta k dobrovolnému opuštění území ...“

- 23 V rozsudku ze dne 16. ledna 2018, E (C-240/17, EU:C:2018:8, bod 48), Soudní dvůr uvádí:

„... ze samotného znění čl. 6 odst. 2 směrnice 2008/115 vyplývá, že tyto orgány byly povinny přijmout takové rozhodnutí o navrácení a podle článku 11 uvedené směrnice spojit toto rozhodnutí se zákazem vstupu, pokud to veřejný pořádek a veřejná bezpečnost vyžadovaly, což však přísluší ověřit vnitrostátnímu soudu s ohledem na příslušnou judikaturu Soudního dvora (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 11. června 2015, Zh. a O., C-554/13, EU:C:2015:377, body 50 až 52 a 54)“.

- 24 V rozsudku ze dne 3. června 2021, Westerwaldkreis (C-546/19, EU:C:2021:432, bod 51), Soudní dvůr potvrzuje, že „[p]odle čl. 11 odst. 1 směrnice 2008/115 jsou rozhodnutí o navrácení spojena se zákazem vstupu, jestliže nebyla poskytnuta lhůta k dobrovolnému opuštění území nebo jestliže nebyla splněna povinnost návratu. V ostatních případech rozhodnutí o navrácení se zákazem vstupu spojena být mohou“.

- 25 Z toho by bylo možné vyvodit, že neposkytnutí lhůty k dobrovolnému opuštění území (0 dnů), jako je tomu v projednávaném případě, i když se v ničem nedotýká konstatování neoprávněného pobytu na území, s sebou nese nejen okamžité uplatnění nuceného věcného výkonu (čl. 8 odst. 2 směrnice), nýbrž i povinnost spojit s rozhodnutím o navrácení zákaz vstupu (článek 11 odst. 1 písm. a) směrnice). Vzhledem k tomu, že neposkytnutí lhůty k dobrovolnému opuštění území je zahrnuto do rozhodnutí o navrácení a je v něm odůvodněno, je podle všeho nezbytné stanovit proti tomuto aspektu rozhodnutí o navrácení účinný opravný prostředek. Conseil d'État (Státní rada) totiž nesouhlasí s tím, aby v rámci opravného prostředku směřujícího pouze proti zakazu vstupu mohl být uplatněn důvod proti neposkytnutí lhůty k dobrovolnému opuštění území, a to zejména proto, že jde o jiné rozhodnutí. Výše uvedené by mohlo vést k situacím, v nichž by nebylo možné napadnout samotný právní základ pro vydání zakazu vstupu (nikoli základ poskytnutí lhůty k dobrovolnému opuštění území [nula dnů]) a kde by bylo možné v rámci opravného prostředku proti zakazu vstupu ještě napadnout pouze dobu trvání.
- 26 Protože výklad unijního práva vyvolává pochybnosti, považuje Conseil du contentieux des étrangers (Rada pro spornou cizineckou agendu) za nezbytné, aby Soudní dvůr rozhodl o první předběžné otázce uvedené níže.

Je lhůta k dobrovolnému opuštění území konstitutivní náležitostí rozhodnutí o navrácení

- 27 Za účelem posouzení zájmu na důvodu, který směřuje proti neposkytnutí lhůty k dobrovolnému opuštění území, se Conseil (Rada) domnívá i to, že je třeba seznat výklad spojení „se poskytuje přiměřená lhůta“ v článku 7 směrnice 2008/115 a „a [...] povinnost návratu“ v čl. 3 bodu 4 směrnice 2008/115. Je totiž třeba položit si otázku, zda poskytnutí nebo neposkytnutí lhůty k dobrovolnému opuštění území je nutnou nebo konstitutivní náležitostí rozhodnutí o navrácení. Pokud by Soudní dvůr odpověděl na první otázku zejména tak, že by upřesnil, že uvedení lhůty v rozhodnutí o navrácení je napadnutelným právním aktem, a pokud by byla, jde-li o tuto lhůtu, konstatována protiprávnost z důvodu porušení ustanovení belgického práva provádějícího čl. 7 odst. 4 směrnice o navrácení, zaniká rozhodnutí o navrácení jako celek a cizí státní příslušník mu již nemusí vyhovět? Jinak řečeno, zahrnuje rozhodnutí o navrácení vedle konstatování, že se státní příslušník třetí země nachází na území neoprávněně, nutně i rozhodnutí spočívající v poskytnutí nebo neposkytnutí lhůty k dobrovolnému opuštění území a jsou tyto dvě stránky rozhodnutí o navrácení neoddelitelné?
- 28 Článek 3 bod 4 směrnice 2008/115 definuje rozhodnutí o navrácení takto: „správní nebo soudní rozhodnutí nebo akt, kterým se rozhoduje nebo prohlašuje, že pobyt státního příslušníka třetí země je neoprávněný, a kterým se ukládá nebo prohlašuje povinnost návratu“. Z výrazu „a“ by bylo možné vyvozovat, že povinnost návratu, která udává lhůtu, v níž musí být naplněna, je nutnou nebo konstitutivní náležitostí rozhodnutí o navrácení.

- 29 V rozsudku ze dne 14. května 2020, Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság Dél-alföldi Regionális Igazgatóság (C-924/19 PPU a C-925/19 PPU, EU:C:2020:367, bod 115), Soudní dvůr uvádí, že „[z]e samotného znění bodu 4 článku 3 směrnice 2008/115 tedy vyplývá, že uložení nebo prohlášení povinnosti návratu je jedním ze dvou základních znaků rozhodnutí o navrácení“. Vystává proto otázka, zda obdobně jako v projednávané věci poté, co vnitrostátní soud konstatoval protiprávnost ustanovení týkajícího se lhůty a příslušný správní orgán je povinen do něj zahrnout nové, jde o změnu nutného bodu rozhodnutí o navrácení, takže správní orgán musí přijmout zcela nové rozhodnutí o navrácení ve smyslu čl. 3 bodu 4) směrnice.
- 30 Kromě toho podle všeho platí, že ze spojení „se poskytuje přiměřená lhůta“ v čl. 7 odst. 1 směrnice 2008/115 lze vyvodit, že rozhodnutí o navrácení musí soustavně obsahovat údaj o lhůtě, takže od poskytnutí lhůty se nelze odchýlit a lhůtu nula dnů lze stanovit pouze v situacích taxativně vypočítaných v čl. 7 odst. 4 směrnice. Conseil (Rada) shledává potvrzení toho podle všeho v rozsudcích ze dne 28. dubna 2011, El Dridi (C-61/11 PPU, EU:C:2011:268, body 36, 37 a 51); a ze dne 3. března 2022, Subdelegación del Gobierno en Pontevedra (Pokuta v případě neoprávněného pobytu) (C-409/20, EU:C:2022:148, bod 57).
- 31 Conseil du contentieux des étrangers (Rada pro spornou cizineckou agendu) má proto za to, že za účelem rozhodnutí v projednávané věci je nezbytné, aby Soudní dvůr rozhodl o druhé otázce uvedené níže.
- 32 Conseil du contentieux des étrangers (Rada pro spornou cizineckou agendu) dále uvádí, že belgický zákonodárce nevyužil možnost stanovit lhůtu pouze na žádost dotčeného státního příslušníka, kterou členským státům ponechává čl. 7 odst. 1 směrnice o navrácení, a že v belgickém právu nemá Conseil du contentieux des étrangers (Rada pro spornou cizineckou agendu) pravomoc sama stanovit lhůtu, během níž musí státní příslušník třetí země opustit území, ani sama přijmout nové rozhodnutí o navrácení.
- 33 Podpůrně, pro případ záporné odpovědi na druhou otázku, se Conseil du contentieux des étrangers (Rada pro spornou cizineckou agendu) proto dotazuje na praktický význam a vykonatelnost rozhodnutí o navrácení ve smyslu čl. 3 bodu 4 směrnice 2008/115, které by bylo zbaveno složky vztahující se ke lhůtě.

5. Předběžné otázky:

- 34 Conseil du contentieux (Rada pro spornou cizineckou agendu, Belgie) pokládá následující otázky:
- 1) Musí být ustanovení čl. 7 odst. 4 čl. 8 odst. 1 a 2 a čl. 11 odst. 1 směrnice 2008/115, ve spojení s článkem 13 směrnice 2008/115 a článkem 47 Listiny základních práv Evropské unie či samostatně, vykládána v tom smyslu, že brání tomu, aby skutečnost, že nebyla poskytnuta lhůta k dobrovolnému opuštění území, byla považována za pouhé vykonávací opatření, kterým se nemění právní

postavení dotčeného cizího státního příslušníka, neboť skutečnost, zda byla či nebyla poskytnuta lhůta k dobrovolnému opuštění území, nemá žádný dopad na prvotního konstatování neoprávněného pobytu na území?

Obnáší právo na účinnou právní ochranu zaručené článkem 13 směrnice 2008/115 a článkem 47 Listiny základních práv Evropské unie kromě toho i oprávnění zpochybnit v rámci opravného prostředku proti rozhodnutí o navrácení legalitu rozhodnutí, v němž nebyla poskytnuta lhůta k dobrovolnému opuštění území, kdyby jinak nebylo možné legalitu právního základu zákazu vstupu užitečně zpochybnit?

2) Musí být v případě kladné odpovědi na první otázku spojení „se poskytuje přiměřená lhůta“ v čl. 7 odst. 1 a „a [...] se ukládá nebo prohlašuje povinnost návratu“ v čl. 3 odst. 4 směrnice 2008/115 vykládána v tom smyslu, že ustanovení o lhůtě [nebo každopádně o neposkytnutí lhůty] v rámci povinnosti k opuštění území je základní náležitostí rozhodnutí o navrácení, takže je-li ohledně této lhůty konstatována protiprávnost, rozhodnutí o navrácení pozbývá platnosti jako celek a musí být přijato nové rozhodnutí o navrácení?

Pokud by měl Soudní dvůr za to, že zamítnutí poskytnutí lhůty není základní náležitostí rozhodnutí o navrácení, a v případě, že dotčený členský stát nevyužil možnost stanovit lhůtu pouze na žádost dotčeného státního příslušníka v rámci čl. 7 odst. 1 směrnice 2008/115, jaký praktický význam a vykonatelnost mají být přiznány rozhodnutí o navrácení ve smyslu čl. 3 bodu 4 směrnice 2008/115, které by bylo zbaveno části vztahující se ke lhůtě?

- 35 Conseil du contentieux des étrangers (Rada pro spornou cizineckou agendu) zdůrazňuje, že obdobné předběžné otázky týkající se lhůty k dobrovolnému opuštění území pro neoprávněně pobývajícího státního příslušníka třetí země položila rozsudkem č. 295 507 ze dne 16. října 2023 (věc zapsaná do rejstříku Soudního dvora pod číslem C-636/23). Navrhuje Soudnímu dvoru, aby obě věci projednal ve společné řízení.